

Effekt av rehabilitering på deltaking sosialt og i samfunnet

HILDE H. HOLTE ET AL. RAPPORT FRA KUNNSKAPSSENTERET 2009

Formålet med Kunnskapssenterets rapport var å besvare om det at brukeren deltar i sin rehabiliteringsprosess sammen med et tverrfaglig team bidrar til at brukeren blir mer aktiv sosialt og i samfunnet. Kvaliteten på dokumentasjonen for effekt av intervensjonene er for lav til å trekke sikre konklusjoner om rehabilitering bidrar til at brukerne blir mer aktive sosialt og i samfunnet. En kort beskrivende oppsummering av resultatene i hver artikkel er:

- Nyrepasienter som fikk tverrfaglig behandling og støtte, og som deltok i å sette mål, opplevde en positiv effekt på helse og på å utføre husarbeid eller delta i fritidsaktiviteter som å gjøre hagearbeid eller dra på fisketur. Forskjellen mellom intervensjonsgruppe og kontrollgruppe er imidlertid ikke statistisk signifikant.
- Pasienter med nevrologiske skader som fikk økt opplæring og deltagelse i prosessen som ledet fram til mål for behandlingen, oppfattet målene som mer relevante og rehabiliteringen som mer brukersentrert, til tross for at funksjonsnivået ikke ble forbedret. Funksjonsnivået omfattet også sosiale aktiviteter.
- Pasienter med ulike diagnoser og med behov for rehabilitering som deltok i å definere mål, følte at de var aktive deltakere i målformuleringsprosessen og var bedre i stand til å klare seg, sammenliknet med brukere i en kontrollgruppe.
- Diabetikere med langvarige problemer med å ta vare på egen helse forbedret sin helserelaterte livskvalitet som det å fungere kroppslig, mentalt og sosialt gjennom styrking av sitt selvbilde og mobilisering av ressurser til å håndtere utfordringer.
- Slagpasienter som fikk hjelp til å ta egne avgjørelser og til økt egenaktivitet, forbedret sin funksjonsdyktighet sammenliknet med brukere som ikke deltok i programmet. Forskjellen mellom intervensjonsgruppe og kontrollgruppe var imidlertid ikke statistisk signifikant.
- Pasienter med traumatisk hodeskade, som fikk multidisiplinær rehabilitering og ukentlig oppfølging av behov, oppnådde statistisk signifikant forbedring sammenliknet med de som ble behandlet på et lokalt sykehus uten multidisiplinær tilnærming til pasientene.

De seks identifiserte studiene omfatter ulike brukergrupper og ulike typer brukermedvirkning. Om resultatene kan generaliseres til andre brukergrupper eller andre typer brukermedvirkning er også uklart. Det etterlyses større og bedre studier før sikre konklusjoner kan trekkes.

Se lenken til Kunnskapssenteret for å lese hele rapporten:

<http://www.kunnskapssenteret.no/Publikasjoner/Effekt+av+rehabilitering+p%C3%A5+deltaking+sosialt+og+i+samfunnet.7991.cms>